

Kancelaria Radcy Prawnego FORTUNA

redaktor naczelny:

radca prawny Andrzej Fortuna

redakcja:

Kancelaria Radcy Prawnego FORTUNA

ul. Zawiszy Czarnego 6/1

80-433 Gdańsk

Nr wpisu do rejestru dzienników i czasopism: L.P. 1797

wydawca:

Andrzej Fortuna prowadzący

działalność gospodarczą pod nazwą

Kancelaria Radcy Prawnego FORTUNA

ul. Zawiszy Czarnego 6/1

80-433 Gdańsk

Biuletyn Nr 2/2017 z 26.01.2017 r.

I. ZMIANY W PRZEPISACH

NOWY WZÓR ŚWIADECTWA PRACY

Z dniem 1 stycznia 2017 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 30 grudnia 2016 r. w sprawie świadectwa pracy (Dz.U. 2016 poz. 2292).

Istotne zmiany, które można zauważyć w stosunku do poprzedniego świadectwa pracy to:

1. W nowym wzorze świadectwa pracy należy konkretnie przypisać wymiar czasu pracy do poszczególnych okresów zatrudnienia,
2. Obecnie świadectwo przewiduje jedynie dwa sposoby ustania stosunku pracy – rozwiązanie i wygaśnięcie. Usunięto odwołanie do ewentualnego szczególnego rozwiązania stosunku pracy.
3. Treść nowego świadectwa pracy została rozszerzona o informację na temat ewentualnie wykorzystanego urlopu rodzicielskiego lub urlopu ojcowskiego, wymagana informacja o urlopie wychowawczym jest bardziej szczegółowa.
4. Wykorzystanie zwolnienia od pracy przewidzianego w art. 188 Kodeksu pracy (opieka nad dzieckiem) zostało rozszerzone o informację o ilości godzin wykorzystanego zwolnienia.

5. W świadectwie znajdzie się informacja o okresach, w jakich pracownik korzystał z ochrony stosunku pracy na podstawie art. 186⁸ § 1 pkt 2 Kodeksu pracy (ochrona związana ze złożeniem przez pracownika uprawnionego do urlopu wychowawczego wniosku o obniżenie wymiaru czasu pracy).

Jeśli chodzi o najistotniejsze zmiany w zakresie procedury wydawania świadectwa pracy to przede wszystkim doprecyzowano w rozporządzeniu pojęcie „niezwłocznego” wydania świadectwa pracy. Jest to dzień w którym następuje rozwiązanie lub wygaśnięcie stosunku pracy. Dopiero jeżeli z przyczyn obiektywnych wydanie świadectwa pracy w tym terminie nie jest możliwe, pracodawca w ciągu kolejnych 7 dni ma obowiązek wysłać świadectwo pracy za pośrednictwem operatora pocztowego lub doręczyć w inny sposób.

Nadto nowe rozporządzenie dopuściło możliwość zawiadomienia pracownika w formie elektronicznej (a nie tylko papierowej) o negatywnym rozpoznaniu jego wniosku o sprostowanie świadectwa pracy.

NOWE SANKCJE ZA NIERZETELNE ROZLICZANIE PODATKU VAT

W dniu 1 stycznia 2017 r. weszły w życie przepisy ustawy z 1 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw, na mocy których został dodany rozdział 5 (obejmujący artykuły 112b – 112c), gdzie określono zasady ustalania dodatkowego zobowiązania podatkowego, czyli tzw. sankcji VAT.

Zgodnie z nowymi przepisami, w razie stwierdzenia, że podatnik w złożonej deklaracji podatkowej wykazał:

- a) kwotę zobowiązania podatkowego niższą od kwoty należnej;
- b) kwotę zwrotu różnicy podatku lub kwotę zwrotu podatku naliczonego wyższą od kwoty należnej;
- c) kwotę różnicy podatku do obniżenia kwoty podatku należnego za następne okresy rozliczeniowe wyższą od kwoty należnej;
- d) kwotę zwrotu różnicy podatku, kwotę zwrotu podatku naliczonego lub kwotę różnicy podatku do obniżenia kwoty podatku należnego za następne okresy rozliczeniowe, zamiast wykazania kwoty zobowiązania podatkowego podlegającej wpłacie do urzędu skarbowego

albo nie złożył deklaracji podatkowej oraz nie wpłacił kwoty zobowiązania podatkowego – naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej określa odpowiednio wysokość tych kwot w prawidłowej wysokości oraz ustala dodatkowe zobowiązanie podatkowe w wysokości odpowiadającej 30% kwoty zaniżenia zobowiązania podatkowego albo kwoty zawyżenia zwrotu różnicy podatku, zwrotu podatku naliczonego lub różnicy podatku do obniżenia podatku należnego za następne okresy rozliczeniowe.

Sankcja ta ulega zmniejszeniu do 20 % jeżeli po zakończeniu kontroli podatkowej albo w trakcie prowadzonego postępowania kontrolnego podatnik złożył korektę deklaracji uwzględniającą stwierdzone nieprawidłowości i wpłacił kwotę zobowiązania podatkowego lub zwrócił nienależną kwotę zwrotu, albo złożył deklarację podatkową i wpłacił kwotę zobowiązania podatkowego.

Sankcji 20 i 30 % nie stosuje się jeżeli przed dniem wszczęcia kontroli podatkowej przez naczelnika urzędu skarbowego lub postępowania kontrolnego przez organ kontroli skarbowej podatnik złożył odpowiednią korektę deklaracji podatkowej albo złożył deklarację podatkową z wykazanymi kwotami podatku, a jednocześnie na rachunek urzędu skarbowego kwotę wynikającą ze złożonej deklaracji albo korekty deklaracji podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę. Nadto, sankcji nie stosuje się, gdy chodzi o błędy rachunkowe lub oczywiste omyłki, gdy chodzi o nieuwjęcie podatku we właściwym okresie rozliczeniowym, jeśli przed wszczęciem kontroli ujęcie nastąpiło w poprzednim lub następnym okresie rozliczeniowym.

Jednocześnie wprowadzono sankcję 100 % dodatkowego zobowiązania podatkowego. Zobowiązanie takie dotyczy nieprawidłowego podatku wynikającego z faktur, które:

- 1) zostały wystawione przez podmiot nieistniejący,
- 2) stwierdzają czynności, które nie zostały dokonane – w części dotyczącej tych czynności,
- 3) podają kwoty niezgodne z rzeczywistością – w części dotyczącej tych pozycji, dla których podane zostały kwoty niezgodne z rzeczywistością,
- 4) potwierdzają czynności, do których mają zastosowanie przepisy art. 58 (czynność prawna sprzeczna z ustawą lub mająca na celu obejście ustawy albo sprzeczna z zasadami współżycia społecznego) i art. 83 (pozorne oświadczenie woli – najczęściej dla ukrycia innej czynności prawnej) Kodeksu cywilnego – w części dotyczącej tych czynności.

NOWA KLASYFIKACJA ŚRODKÓW TRWAŁYCH OD 2017 R.

Z dniem 01.01.2017 r. weszła w życie nowa Klasyfikacja Środków Trwałych (KŚT 2016) - wprowadzona rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 3 października 2016 r. w sprawie Klasyfikacji Środków Trwałych (Dz.U. z 2016 r. poz. 1864). Co jednak istotne, dawniejszą Klasyfikację Środków Trwałych (KŚT 2010) stosuje się nadal do końca roku 2017 w następujących sprawach:

- 1) podatkowych - o których stanowi ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawa o podatku dochodowym od osób prawnych
- 2) w sprawach ewidencji i sprawozdań, o których stanowi ustawa rachunkowości
- 3) w sprawach dotyczących przekazywania danych wykorzystywanych dla celów statystycznych, o których stanowi ustawa o statystyce publicznej;
- 4) w pozostałych sprawach - jednocześnie z niniejszą KŚT 2016.

Zmiany powyższe są wynikiem zmiany PKWiU dokonanej w 2015 r. oraz zmiany w zakresie ewidencji gruntów i budynków.

USTAWA OBNIŻAJĄCA WIEK EMERYTALNY

W dniu 5 stycznia 2016 r. opublikowana została w Dzienniku Ustaw - ustawa z dnia 16 listopada 2016 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw. (Dz. U. 2017 poz. 38).

Ustawa wprowadza obniżenie wieku emerytalnego do 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn. Przepisy wejdą w życie z dniem 1 października 2017 r.

Obniżenie wieku emerytalnego dotyczy zarówno powszechnego jak i rolniczego systemu ubezpieczeń.

Nowelizacja znosi system emerytur częściowych.

DODATKOWE CZYNNOŚCI DOTYCZĄCE SPÓŁKI Z O. O. ZA POŚREDNICTWEM SYSTEMU TELEINFORMATYCZNEGO

W dniu 5 stycznia 2017 r. opublikowane zostało rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 4 stycznia 2017 r. w sprawie trybu zakładania konta w systemie teleinformatycznym, sposobu korzystania z systemu teleinformatycznego i podejmowania w nim czynności związanych z zawiązaniem spółki z ograniczoną odpowiedzialnością przy wykorzystaniu wzorca umowy oraz innych czynności wykonywanych w systemie teleinformatycznym, a także wymagań dotyczących podpisu elektronicznego (Dz.U. z 2017 r. poz. 29)

Rozporządzenie określa:

- 1) tryb zakładania konta w systemie teleinformatycznym służącym do obsługi zawiązania i dokonywania innych czynności dotyczących spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, której umowę zawarto przy wykorzystaniu wzorca umowy udostępnionego w systemie teleinformatycznym,
- 2) sposób korzystania z systemu teleinformatycznego i podejmowania w nim czynności związanych z zawiązaniem spółki oraz dokonywania innych czynności w tym systemie;
- 3) wymagania dotyczące podpisu elektronicznego osób zawierających umowę spółki oraz osób podpisujących listę wspólników i oświadczenie o wniesieniu wkładu na pokrycie kapitału zakładowego (dane umożliwiające weryfikację tożsamości).

Konto zakłada się w systemie teleinformatycznym i jest ono udostępniane wyłącznie po uwierzytelnieniu użytkownika. Do podjęcia czynności w systemie teleinformatycznym wykorzystuje się udostępniony w systemie wzorzec albo formularz, a następnie użytkownicy uprawnieni do podpisu podpisują dokument w systemie teleinformatycznym przez złożenie kwalifikowanego podpisu elektronicznego albo podpisu potwierdzonego profilem zaufanym ePUAP.

Omawiany akt prawny rozszerza zakres spraw dotyczących spółki z o.o., jakie będzie można wykonać za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Dotąd w tym trybie było możliwe jedynie zakładanie spółki z o.o. z wykorzystaniem udostępnionego wzorca umowy. Obecnie także lista wspólników oraz oświadczenie członków zarządu o wniesieniu wkładów na pokrycie kapitału zakładowego mogą być podpisane w systemie teleinformatycznym przez złożenie podpisu elektronicznego.

Rozporządzenie weszło w życie 9 stycznia 2017 r.

ZMIANA PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH PROKURY

Od nowego roku weszły w życie przepisy ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego przedsiębiorców (Dz. U. 2016 poz. 2255), które modyfikują regulacje Kodeksu cywilnego w zakresie udzielania prokury łącznej.

Jak dotąd – zgodnie z orzecnictwem Sądu Najwyższego - nie był dopuszczalny wpis do rejestru przedsiębiorców (Krajowego Rejestru Sądowego) prokurenta z zastrzeżeniem, że może on działać tylko i wyłącznie wspólnie z członkiem zarządu. Stanowisko takie było wyrażone w uchwale 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2015 r., III CZP 34/14, OSNC 2015/7-8/80.

W praktyce jednak takie wpisy dość często się zdarzały czemu wychodzą naprzeciw nowe regulacje.

Zgodnie bowiem art. 109⁴ k.c. prokura może obejmować umocowanie także albo wyłącznie do dokonywania czynności wspólnie z członkiem organu zarządzającego lub współnikiem uprawnionym do reprezentowania handlowej spółki osobowej.

NOWELIZACJA KODEKSU POSTĘPOWANIA CYWILNEGO - EUROPEJSKI NAKAZ ZABEZPIECZENIA NA RACHUNKU BANKOWYM

18 stycznia 2017 r. wchodzi w życie przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw.

Na mocy tej ustawy wierzyciele będą mogli zabezpieczyć wierzytelności na rachunku bankowym dłużnika na tych samych warunkach w całej Unii Europejskiej. Ustawa wprowadza przepisy umożliwiające stosowane w Polsce europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym w celu ułatwienia transgranicznego dochodzenia wierzytelności (Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 59),

Europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym wydany w którymkolwiek państwie członkowskim będzie uznawany i wykonalny w innym państwie członkowskim, bez konieczności inicjowania odrębnego postępowania.

O wydanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym można ubiegać się zarówno przed wszczęciem postępowania sądowego o roszczenie, a trakcie jego trwania, a także po wydaniu orzeczenia przed jego uprawomocnieniem.

Europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym będzie wydawany w postępowaniu niejawnym, a więc bez uprzedniego powiadomienia dłużnika.

II. WARTO PAMIĘTAĆ

ZASADY SKŁADANIA RAPORTÓW DO KRAJOWEGO OŚRODKA BILANSOWANIA I ZARZĄDZANIA EMISJAMI.

Przygotowywanie raportów do KOBIZE reguluje ustawa o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji - tekst jednolity z dnia 4 grudnia 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 2273).

Podmiot korzystający ze środowiska, którego działalność powoduje emisje (pod tym pojęciem ustawa rozumie wprowadzane w wyniku działalności człowieka, bezpośrednio lub pośrednio do powietrza, gazy cieplarniane lub inne substancje), powinien sporządzić i wprowadzić do KOBIZE, w terminie do końca lutego każdego roku, raport zawierający informacje o:

1. podmiotach korzystających ze środowiska;
2. miejscach korzystania ze środowiska, gdzie prowadzona jest działalność powodująca emisje;
3. urządzeniach, których eksploatacja powoduje emisje;
4. instalacjach, źródłach powstawania i miejscach emisji;
5. środkach technicznych mających na celu zapobieganie lub ograniczanie emisji;
6. wielkościach emisji;
7. wielkościach produkcji oraz charakterystyce surowców i paliw towarzyszących emisjom;
8. pozwoleniach zintegrowanych lub pozwoleniach na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, o których mowa w art. 181 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, w tym o rodzajach i ilościach gazów lub pyłów dopuszczonych do wprowadzenia do powietrza, zezwoleniach, o których mowa w przepisach o systemie

handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, oraz o zgłoszeniach instalacji mogących negatywnie oddziaływać na środowisko z uwagi na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, o których mowa w art. 152 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska;

9. odstępstwach od dopuszczalnych wielkości emisji;
10. przedsięwzięciach inwestycyjnych, terminach ich realizacji oraz prognozowanych wielkościach emisji z tych przedsięwzięć lub sprawnościach redukcji emisji albo stężeniach substancji w gazach odlotowych planowanych do osiągnięcia w wyniku realizacji tych przedsięwzięć;

Wskazane informacje dotyczą poprzedniego roku kalendarzowego.

Wielkości emisji zawarte w raporcie, ustala się na podstawie prowadzonych pomiarów lub na podstawie informacji o wielkości produkcji, zużyciu paliw lub surowców i odpowiadających tym wielkościom wskaźników emisji.

Szczegółowy zakres i sposób złożenia raportu określa Rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie szczegółowego zakresu informacji zawartych w raporcie oraz sposobu jego wprowadzania do Krajowej bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji z dnia 14 listopada 2016 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 1877). Aby złożyć raport należy najpierw zarejestrować się w bazie KOBIZE.

Omawiane obowiązki dotyczą m.in. przedsiębiorców posiadających różnego rodzaju instalacje (kotłownie, spawalnie, spalarnie, agregaty prądotwórcze itp.), ale też korzystającego z klimatyzacji czy nawet pojazdów służbowych (osobowych lub ciężarowych).

Nadto, ustawa dotyczyć może także osób fizycznych niebędących przedsiębiorcą - jeżeli korzystanie przez nią ze środowiska powodujące emisje wymaga pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo pozwolenia zintegrowanego, w rozumieniu art. 181 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska.

III. ORZECZNICTWO

ZBYCIE NIERUCHOMOŚCI NIE MUSI BYĆ SPRZEDAŻĄ ZORGANIZOWANEJ CZĘŚCI PRZEDSIĘBIORSTWA.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 24 listopada 2016 r. - sygn. akt I FSK 1316/15

Zdaniem NSA, zbycia nieruchomości nie można uznać za sprzedaż zorganizowanej części przedsiębiorstwa, jeśli nie dochodzi do sprzedaży takiego zespołu składników materialnych i niematerialnych, który samodzielnie pozwala na prowadzenie działalności gospodarczej.

Wyrok ten ma szansę przełamać dotychczasową linię orzecznictwa organów skarbowych, które dopatrywały się zbycia zorganizowanej części przedsiębiorstwa w zbywaniu dużych - lecz de facto pojedynczych - składników majątkowych.

DOMNIEMANIE DORECZENIA PISMA, GDY PRZESYŁKĘ ODBIERA DOROSŁY DOMOWNIK.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 12 października 2016 r. - sygn. akt III SA/GI 208/16.

W przywołanym orzeczeniu, Sąd rozpoznawał sprawę wniosku o przywrócenie terminu na dokonanie czynności procesowej - w sytuacji, gdy podatnik powoływał się na okoliczność, że korespondencję do niego kierowaną miał odebrać domownik i nie przekazać jej podatnikowi. Domownikiem był ojciec w podeszłym wieku, mający problem z pamięcią.

Sąd, a wcześniej organ podatkowy, uznał, że brak jest podstaw do przywrócenia terminu w podanych okolicznościach. Podkreślono, że regulacje prawne nie uzależniają uprawnień do przywrócenia terminu od stopnia zawinienia, a od braku winy. Zatem nawet najłżejszy stopień zawinienia w uchybieniu terminu wyłącza możliwość zastosowania tej instytucji.

Ewentualne zaniechania domownika, który odebrał przesyłkę, a nie oddał jej adresatowi - obciążają tegoż adresata. Z faktu pozostawania we wspólnocie domowej oraz zobowiązania się

domownika do oddania pisma wynika domniemanie upoważnienia do odbioru pism. Odebranie przez pełnoletniego domownika i podjęcie się przez niego oddania pisma stwarza domniemanie, iż adresat pismo otrzymał.

Zaznaczenia jednak wymaga fakt, że w prawie chodziło o adres będący jednocześnie adresem działalności gospodarczej, wyraźnie wskazany przez podatnika do doręczeń.

W kontekście powyższego wyroku, należy także przypomnieć, że ustawa prawo pocztowe pozwala na złożenie w placówce pocztowej zastrzeżenia co do doręczenia przesyłki rejestrowanej lub przekazu pocztowego danej osobie.

ZAOSTRZENIE SANKCJI WOBEC MENADŻERÓW UPADŁYCH SPÓŁEK

Uchwała Sądu Najwyższego z 28 września 2016 r. - sygn. akt III CZP 48/16

W uchwale tej Sąd Najwyższy stwierdził, że wszczęcie postępowania o orzeczenie zakazu prowadzenia działalności gospodarczej przez członka zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością może złożyć każdy wierzyciel, nawet ten, którego wierzytelność powstała już po zaprzestaniu pełnienia przez menadżera funkcji w zarządzie spółki.

Powyższe jest pewną odpowiedzią na problem związany z masową rezygnacją z członkostwa w zarządzie spółki w obliczu niewypłacalności tego podmiotu – co oznacza niezłożenie wniosku o upadłość i tym samym pokrzywdzenie wierzycieli.

Należy przypomnieć, że zgodnie z art. 373 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe (Dz.U. z 2016 r. poz. 2171), Sąd może orzec pozbawienie na okres od jednego roku do dziesięciu lat prawa prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek lub w ramach spółki cywilnej oraz pełnienia funkcji członka rady nadzorczej, członka komisji rewizyjnej, reprezentanta lub pełnomocnika osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą w zakresie tej działalności, spółki handlowej, przedsiębiorstwa państwowego, spółdzielni, fundacji lub stowarzyszenia osoby, która ze swojej winy:

1. będąc do tego zobowiązana z mocy ustawy, nie złożyła w ustawowym terminie wniosku o ogłoszenie upadłości albo
2. faktycznie zarządzając przedsiębiorstwem dłużnika, istotnie przyczyniła się do niezłożenia wniosku o ogłoszenie upadłości w ustawowym terminie, albo

3. po ogłoszeniu upadłości nie wydała lub nie wskazała majątku, ksiąg rachunkowych, korespondencji lub innych dokumentów upadłego, w tym danych w postaci elektronicznej, do których wydania lub wskazania była obowiązana z mocy ustawy, albo
4. jako upadły po ogłoszeniu upadłości ukrywała, niszczyła lub obciążała majątek wchodzący w skład masy upadłości, albo
5. jako upadły w toku postępowania upadłościowego nie wykonała innych obowiązków ciążyących na nim z mocy ustawy lub orzeczenia sądu albo sędziego-komisarza, albo też w inny sposób utrudniała postępowanie.

Ponadto Sąd może orzec pozbawienie na okres od jednego roku do dziesięciu lat prawa prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek lub w ramach spółki cywilnej oraz pełnienia funkcji członka rady nadzorczej, członka komisji rewizyjnej, reprezentanta lub pełnomocnika osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą w zakresie tej działalności, spółki handlowej, przedsiębiorstwa państwowego, spółdzielni, fundacji lub stowarzyszenia osoby, wobec której:

1. już co najmniej raz ogłoszono upadłość, z umorzeniem jej długów po zakończeniu postępowania upadłościowego;
2. ogłoszono upadłość nie dawniej niż pięć lat przed ponownym ogłoszeniem upadłości.

**ZA ZOBOWIĄZANIA WSPÓLNOTY MIESZKANIOWEJ WŁAŚCICIEL LOKALU
ODPOWIADA SUBSYDIARNIE**

Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 21 października 2016 r. - sygn. akt I ACa 722/16

Sąd Apelacyjny przypomniał, że za zobowiązania wspólnoty mieszkaniowej jej członkowie mogą ponosić odpowiedzialność subsydiarną na zasadzie art. 33¹ kodeksu cywilnego, a zatem taką, która aktualizuje się z chwilą niewypłacalności wspólnoty.

**MOŻLIWE JEST NABYCIE PRZEZ ZASIEDZENIE WŁASNOŚCI NIERUCHOMOŚCI
ODDANEJ W UŻYTKOWANIE WIECZYSTE**

Uchwała Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego z 9 grudnia 2016 r. sygn. akt III CZP 57/16

W przywołanej uchwale orzeczono, że samoistny posiadacz nieruchomości (osoba, która włada nieruchomością jak właściciel) oddanej w użytkowanie wieczyste może nabyć jej własność (nie użytkowanie wieczyste) przez zasiedzenie. Tego rodzaju nabycie własności powoduje wygaśnięcie użytkowania wieczystego.

Innymi słowy, fakt, że nieruchomość została oddana w użytkowanie wieczyste nie uniemożliwia jej zasiedzenia – choć w istocie oddając nieruchomość w użytkowanie wieczyste właściciel oddaje użytkownikowi wieczystemu większość swoich uprawnień właścicielskich.

ZAKWESTIONOWANIE UMOWY O DZIEŁO W ORZECZNICTWIE SĄDU NAJWYŻSZEGO

Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2017 r., sygn. akt III UK 53/16

Sąd Najwyższy wydał wyrok, który może okazać się przełomowy nie tylko dla podmiotów związanych z branżą artystyczną – i pod znakiem zapytania postawić szereg umów o dzieło zawieranych w ramach działalności przedsiębiorstwa.

Otóż, Sąd Najwyższy stwierdził, że jednorazowe wykonanie koncertu przez skrzypaczkę, która nie była solistką, a elementem orkiestry - powinno zostać objęte umową zlecenia, a nie umową o dzieło, nawet jeśli wykonanie miało znamiona wykonania artystycznego. Tym samym, od takiej umowy należy odprowadzić składki na ubezpieczenie społeczne. Sąd uznał, że przedmiot zobowiązania był niekonkretny i w związku z tym nie dopatrywał się rezultatu wymaganego przy umowie o dzieło, a raczej obowiązku starannego działania – właściwego dla umowy zlecenie.

WYDATEK NA KURS ANGIELSKIEGO MOŻNA ZALICZYĆ DO KOSZTÓW UZYSKANIA PRZYCHODÓW

Interpretacja indywidualna Dyrektora Izby Skarbowej w Poznaniu z dnia 15 grudnia 2016 r., sygn. 3063-ILPB1-1.4511.215.2016.2.IM

W tej sprawie, podatnik w ramach prowadzonej działalności gospodarczej świadczył usługi jako programista komputerowy. Język angielski jest w jego przypadku językiem obowiązkowej komunikacji z klientami zagranicznymi, jak również językiem wykorzystywanym do pozyskiwania niezbędnej dla świadczenia usług programisty wiedzy. Ponadto również przy samym programowaniu, podatnik korzysta z tego języka.

Organ zgodził się tu z podatnikiem, że wydatek poniesiony na kurs języka angielskiego może być zaliczony do kosztów uzyskania przychodów w pozarolniczej działalności gospodarczej. Podkreślono, że dla oceny związku jakiegokolwiek wydatku z prowadzoną działalnością istotne jest ustalenie, że wydatek może przyczynić się do osiągnięcia przychodu. Istotne jest także, czy wydatek jest związany ze zdobywaniem wiedzy i umiejętności, które są potrzebne w prowadzonej działalności gospodarczej i które mają z nią związek.

Dla kontrastu, organy podatkowe odmawiają takiej kwalifikacji wydatków, jeśli w nauce języka obcego dostrzegają głównie rozwój osobisty podatnika – a więc gdy związek między nauką języka obcego a prowadzoną działalnością gospodarczą nie jest jednoznaczny, czy też jest tylko potencjalny.